

[Alice Faber]

Den stærke kritik af adoptionsnævnet kan vi heller ikke følge. Den ekspertise, lægelig, psykologisk, social og juridisk – samt lægfolk – som er så væsentlig at holde fast på, må ikke splittes op. Det at sidde omkring et bord og afveje forskellige argumenter kan ikke erstattes. Vi forstår ikke, hvorfor kritikerne vil fratage nævnet ankebeføjelserne. Det er dog vigtigt, at anken bliver vurderet af andre faggrupper end jurister. Netop fordi det er disse følsomme oplysninger, der skal vurderes, ville det være meget ulykkeligt, hvis nogle af forholdene blev overset, fordi ekspertisen ikke var til stede.

Den lange ventetid for at få undersøgelserne i gang hænger jo bl. a. sammen med, at der er for få folk på socialcentre på dette område. Når interessen er så stor for at prioritere det højt, var det måske en god idé at give nogle flere ressourcer til socialsektorerne. Så kan man nedsætte ventetiderne. Derudover kunne man også give socialcentre bedre mulighed for et opfølgingsarbejde i større udstrækning, end det er tilfældet i dag. Det er svært at være adoptivforældre. Der er ingen tvivl om, at man kunne give mange adoptivforældre og mange adoptivbørn en bedre start, hvis der var råd til at lave samtalegrupper af adoptivforældre både før og efter adoptionen om de problemer, de løber ind i.

Jeg er glad for, at justitsministeren foreslår, at vi drøfter det videre i retsudvalget. Jeg synes, der er nogle problemer i forbindelse med nogle af de enkeltsager, som fru Lis Møller rejser, men jeg synes, det må være sådan, at vi får dem drøftet dybere i retsudvalget, og måske var det en god idé, at vi i retsudvalget fik et møde med adoptionsnævnet og nogle samråd med nogle adoptivforældre, sådan at vi fik drøftet problematikken og så på det. Men vi må heller ikke glemme, at det er godt 90 pct. – jeg tror, det var 92 pct. i 1981 – der får deres ansøgning igenem.

Fru Lis Møller var inde på, at meget få af de sager, der blev anket, blev ændret. Sådan som jeg har fået oplyst, er det en tredjedel af sagerne, der bliver ændret ved ankeafgørelsen.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil indlede med at sige tak til fru Lis Møller, fordi hun har taget initiativ til, at vi får denne debat i dag. Jeg synes, der i allerhøjeste grad er behov for, at vi har denne drøftelse i folketinget.

Så vil jeg fortsætte med at sige tak til ministeren for hans svar, som jeg betragter som en åbenhed og en imødekommenhed over for folketinget, idet ministeren har sagt, han er parat til at drøfte tingene fordomsfrit med folketinget. Det er godt, at vi ikke behøver at lægge så meget partipolitik ind i sådanne sager, som jeg er enig i er ømtålige.

Jeg er nok ikke enig med den sidste ordfører. Jeg har tænkt på – det er vi enige i i vores parti, når vi drøfter det – at man jo egentlig diskriminerer groft over for forældre, der ønsker at adoptere. Hvorfor skal forældre, der ønsker at adoptere, behandles anderledes end andre forældre? Forældre, der er så heldige selv at kunne få børn, skal jo ikke igennem en stor forundersøgelserproces for at få lov til at få børn. Hvorfor skal så adoptivforældre det? Det synes vi ikke er rimeligt. Så vores holdning er altså, at der slet ingen forundersøgelse skal være for adoptivforældre. Hvis et ægtepar ønsker at adoptere et barn, er det for os en garanti for, at det vil være en langt bedre situation for barnet end den situation, barnet er i i forvejen, enten det nu er et barn i Danmark, eller det er et udenlandsk barn.

Vi tror, at det at blive adopteret af et ægtepar, der ønsker at få et barn, under alle omstændigheder vil være en langt bedre situation for barnet end situationen for det barn, der ikke bliver adopteret.

Vi finder, at vi naturligvis er nødt til at indrette os efter, hvad udlandet ønsker, for at vi kan have mulighed for at adoptere børn fra andre folkeslag. Jeg siger med vilje andre folkeslag, for vi har overhovedet ingen aversioner i vores parti mod nogen folkeslag, man adopterer børn fra, hverken med hensyn til hudfarve, religion eller noget som helst andet. Når børn vokser op hos danske forældre, tror vi, det bliver til danske børn, uanset hvilke biologiske forældre de måtte have.

Vi er altså parate til at gå lige så langt, som man overhovedet kan komme i den retning. Vi er meget enige med fru Lis Møller i den uddybende begrundelse, fru Lis Møller gav her, og jeg synes, det var en fantastisk masse gode eksempler, fru Lis Møller gav på,